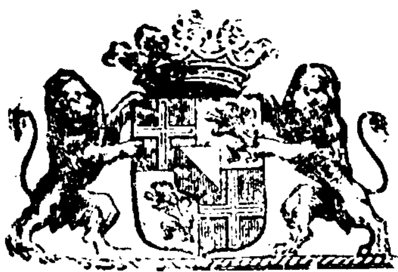
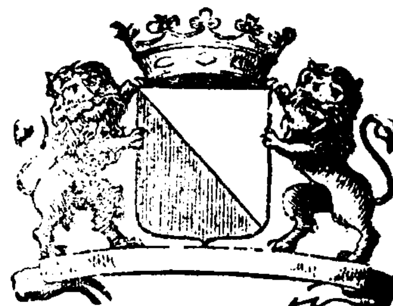
A°. 1859. N°. 135.

WOENSDAG **8 JUNIJ.**

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT Woensdag 8 Junij.

De Tariefsherziening.

Hebben wij eenige staaltjes van bekrompen zienswijze, valsche redenering en gevaarlijke overdrijving nopens het onderwerp der Tariefsherziening aangevoerd, wij voelen ons gedrongen ook nog de aandacht te vestigen op de uitmuntende rede door den minister *van Bosse* in de zitting der Eerste Kamer van 12 Mei jl. uitgesproken. Hij ging daarbij echter nog verder dan wij: en gaf niet alleen de verzekering, dat er groote *overdrijving* had plaats gehad, „maar, dat men langs zeer verschillende wegen getracht had het oordeel der Kamer op een dwaalspoor te brengen." Dat er pogingen waren aangewend, „om deze belangrijke kwestie *te vergiftigen.*" Of mogt men het anders als „eene *boosaardige poging om haar te vergiftigen*" noemen, wanneer men onder anderen beweerd had „dat de bepalingen van dit wetsontwerp inzonderheid gerigt schenen *tegen bijzondere gedeelten* van het land; dat men onderscheiden had tusschen de uiteenloopende belangen, naarmate de bevolking aan deze of aan gene zijde van den Moerdijk woonde?" Maar van waar die pogingen zijn uitgegaan is moeijelijk te bepalen, zeker toch wel niet van fabrikanten als die, waarvan de heer *van Rijckevorsel* sprak. Deze toch wees er op, dat vele der ingediende adressen niet alleen overdreven maar *totaal onjuist* waren geweest. Dat sommige dier goede adressanten „niet regt hadden geweten waarvan eigenlijk sprake was:" zij hadden slechts zooveel geboord van het kwaad, dat er gesticht zoude worden door de herziening van het tarief, dat het de industrie geheel te niet zoude doen, dat velen gemeend hadden chorus te moeten zingen, zonder de kwestie goed te kennen. Ten bewijze daarvan kon strekken een pathetieken brief van een fabriekant uit Roermond, zóó pathetiek dat de oogen er bijna van zouden overloopen, die zeide, dat hij met zijne kinderen, weezen waarvoor hij zorgen moest, totaal geruineerd zoude zijn en zijne industrie te gronde gerigt, als deze wetsvoordragt werd aangenomen:" terwijl het eigenlijk geval was, „dat het hoofdartikel van zijne industrie, fabriek en stoomwerktuigen, *dat tot dusverre 1 pCt. betaalde, voortaan 1 pCt. zoude blijven betalen*" Wij gelooven vast dat dergelijke menschen niet de *misleiders*, maar wel de *misleiden* geweest zijn. „Men ziet er echter uit, hoe, gelijk de minister het uitdrukte, vele der gebezigde argumenten" den *stempel der onwaarheid op het voorhoofd droegen.*"

De minister kon er toch met kracht op wijzen, „dat men bij de toepassing van het vrije handelstelsel op onze handelswetgeving nooit onderscheiden had of de belanghebbenden de noordelijke dan wel de zuidelijke provincien van ons vaderland bewoonden. Noch de scheepvaartwetten van 1850, noch de achtereenvolgende voordragten betrekkelijk den suikerakzijns hebben eenigen schijn om de zuidelijke gewesten alleen te treffen," Ons komt het boven twijfel voor, dat de maatregelen der regering vrij wat minder den schijn van partijdigheid voor het een of ander gewest verraden, dan de tegenspraak van vele leden der Kamer den schijn ontgaan kan van uit eigenbelang of gekwetst zelfgevoel te zijn ontsproten. Of klinkt het minstens niet vreemd, dat de heer *Regout*, die zoo welsprekend pleitte voor de belangen der arbeiders (?) in Limburg, als fabriekant, een fabrikaat levert (het aardewerk) dat, volgens zijne eigene berekening, gemiddeld 26 pCt. bescherming geniet, ofschoon andere deskundigen ook wel beweren, dat die soms tot 56 pCt. kan klimmen? Is het niet vreemd, dat de heer *van Dam van Isselt*, zich tegen het denkbeeld der *heffing naar de waarde* verzette, omdat *hij beweerde*, dat door eene vroegere toepassing daarvan, *zijne vensterglas fabriek*, zoude zijn te gronde gerigt? Indien die afgevaardigde als fabriekant geene grootere gaven heeft ten toon gespreid, dan hij als staatsman en redenaar in de zitting van 11. Mei toonde, zouden wij dien ondergang juist nog niet aan de veranderde heffing van regten willen toeschrijven. De heer *van Dam*, hierin verder gaande dan eenig ander lid der vergadering — die zich allen toch nog eenigermate den schijn van vrijhandelaars en voorstanders van staathuishoudkundige beginselen wilden geven — kwam tegen *die wetenschap* op, waarvan hij voor de bloei der maatschappij even weinig verwachtte, dan van de meer wetenschappelijke beoefening des landbouws voor de welvaart van onzen boerenstand. Want bij deze laatste was het immers gebleken, „dat, terwijl de boeren in bewondering opgetogen stonden, dat zij zoo schoon over den landbouw hoorden redeneren, zij aan die mannen van de wetenschap garstige varkens, koeijen die uit den band waren, en slecht koorn verkochtten?" Men ziet het: de heer *van Dam* is nog geheel een man van den ouden stempel, die niets met de theorie en alleen met *de praktijk* op heeft. Wij herinneren, dat wij eens een dergelijk volgen der praktijk, dat evenzeer een stelsel maar een geheel irrationeel stelsel wordt, daarom juist zagen kenmerken als de *theorie der dwazen.*

De minister verklaarde dan ook met edele verontwaardiging, dat hij met leedwezen door een verlicht en verstandig man het wapen der ironie had zien bezigen tegen eene wetenschap die, zij mogt dan bij hem minder hoog staan aangeschreven, toch voor anderen onschatbare waarde bezit: dat hij de uitnemende gaven der welsprekendheid hem geschonken, tegen de wetenschap misbruikt had." Wij gevoelen er hetzelfde leedwezen over, maar verschillen daarin van den heer *van Bosse*, dat wij over de verlichting en het verstand van dat lid der Eerste Kamer na zijne rede minder hoog denken, en zijne welsprekendheid voor ons in de „garstige varkensstal" ten eenemale is verloren gegaan.

Wij komen terug op de *inderdaad welsprekende* rede van den minister. Nadat hij den blaam van partijzucht van de regering heeft afgeworpen, verdedigde hij de voordragt tegen eenige hoofdbeschuldigingen: als, dat zij niet verlangd, geheel ontijdig, en als het ware slechts een inval van de regering zoude zijn geweest. Naar onze gedachten heeft hij de volkomen ongegrondheid van dit beweren, uit de geheele geschiedenis onzer tariefswetgeving overtuigend aangetoond. De wet van 1851 gelastte de herziening waartoe de tegenwoordige voordragt strekte: het onderwerp werd dan ook reeds in 1857 ter sprake gebragt, maar, bij gemis van tijd voor eene grondige behandeling door de wet van 19 December van dat jaar als het ware uitgesteld en in *statu quo* gehouden. Wij zijn dan ook overtuigd, dat de regering op de zaak terug moet komen, en dat zij haar, na de verwerping der Eerste Kamer, niet kan laten rusten.

Ook de bezwaren tegen de heffing naar de waarde, die als regel, de heffing naar het gewigt zoude vervangen, werden door den minister grondig behandeld, en ofschoon wij met hem erkennen, dat aan beiden bezwaren verbonden zijn, deelen wij ook geheel zijn gevoelen, dat die naar de waarde verre te verkiezen is. De minister deed dit ten sterkste uitkomen door zijnen tegenstanders te vragen: wat zij van een tarief zouden denken, waarbij de fijnste lakens $^1/_4$ of $^1/_2$ pCt. zouden betalen, de dikste en grofste 30 of 40 pCt.; waarbij van porselein van Sèvre een regt van 1 of 2 per mille, hoogstens $^1/_4$ pCt. en van grof aardenwerk een van 40 of 50 pCt. zou geheven worden; waarbij het fijnst geslepen kristal met $^1/_4$ of $^1/_2$ pCt., het grofste glaswerk met 25 à 30 pCt. zou belast worden? Zeker zouden zij zulk een tarief hoogst onbillijk achten. En dit was intusschen het tarief dat zij verdedigden, volgens de heffingswijze, die zij voorstonden. Die onbillijkheden zijn juist een gevolg van de belasting *naar het gewigt.* Men kan, men mag namelijk ingepakt glas- en aardenwerk niet stuk voor stuk onderzoeken, men moet die tot een paar categorien terugbrengen, en juist daaruit volgen de gestelde ongerijmdheden, dat het kostbaarste goed bijna niets betaalt, en het regt drukt op het minst deugdelijke. Het gemeenste aardenwerk zoude alzoo met een inkomend regt belast zijn, bijna gelijk staande met verbod, zeer in het voordeel onzer aardenwerk fabrieken en van de arbeiders van den heer *Regout*, maar zeer tegen het algemeen belang van allen, die borden, kopjes, schoteltjes, enz. noodig hebben. Wij zeggen dan met den Minister, „dat, wanneer in deze aan de eene zijde wordt gevonden billijkheid en regtvaardigheid, aan de andere zijde alleen het *partikulier belang* en dat van de schatkist, de keuze niet moeijelijk is.

Wij achten ten slotte, dat men den minister van finantiën dank verschuldigd is voor de uitmuntende wijze waarop hij zijne zaak, hier de zaak van den vrijen handel, in de Wetgevende Kamers, en vooral in de zitting van 12. Mei verdedigd heeft. Wij wenschten, dat die verdediging meer algemeen onder de natie mogt bekend worden. Zij zou welligt veler oogen kunnen openen voor het licht der waarheid, ofschoon zij het die van de meerderheid der leden van de Eerste Kamer niet vermogt te doen. Het laatste verwondert hem zeker niet, die overtuigd is, dat vooroordeel en eigenbelang voor velen een zeer ondoordringbaren sluijer vormen.

— Het Engelsche Parlement is gister door de koningin met eene troonrede geopend, waarin H. M. heeft gewezen op de vele pogingen, die door hare regering in het werk waren gesteld, om den vrede te bewaren. Die pogingen waren echter afgestuit op eene weigering, en de oorlog is gevolgd.

H. M. wenscht de verdedigingsmiddelen uit te breiden, en zal daarvoor de medewerking van het Parlement inroepen, terwijl hare regering gaarne het zegel zal hechten aan elke goede reform-wet.

(Dit een en ander van gister per telegraaf gemeld, is terstond overgebragt aan onze geabonneerden, dien wij dit berigt nog konden toezenden.)

Van het oorlogstooneel is nog weinig nieuws. In Milaan, de telegraaf bragt ons gister reeds die tijding, is koning *Victor Emmanuel* geproklameerd, en is eene proklamatie aangeplakt, door de municipaliteit geteekend, waarin, even als in 1848, de aansluiting aan Sardinië wordt verkondigd.

Milaan is dus in vollen opstand tegen keizer *Frans Joseph*, en zelfs hebben de Oostenrijksche bladen het verlaten dier stad gemeld. Of het fort nog in handen der Oostenrijkers is, wordt nog niet gezegd. Mogt dit nog het geval zijn, dan is de stad niet zoo geheel bevrijd, maar kan nog eene geduchte inlegering van bommen en andere vernielingswerktuigen bekomen, haar van het fort toegezonden.

Omtrent het Oostenrijksche leger is niets naders bekend, en men kan dus nog niet zeggen, tot hoeverre de terugmarsch zich uitstrekt. Van die zijde wordt zelfs gemeld, dat de slag van Magenta niet beslissend geweest is, en dat nog een tweede zou noodig zijn, om het land tusschen Milaan en Pavia aan den vijand te laten.

Ook van het Fransche leger is niets naders aangaande zijne voorwaartsche marschen. Men verneemt alleen nog veel van den slag, den grooten slag, die 7000 Oostenrijkers in de magt van het Fransche leger liet, waarschijnlijk ten gevolge van den overhaasten aanval in de flank van generaal *Mac-Mahon.* Deze laatste heeft dan ook, zooals wij gister reeds zeiden, den slag beslist, en de keizer heeft er hem zelf zijn dank voor betuigd, terwijl hij hem met den naam van *hertog van Magenta* begroette.

In Parijs verwachtte men ook zijne aanstelling als maarschalk, ten minste de keizerin zou gezegd hebben, „dat de generaals *Regnauld de St. Jean d'Angely*, *Niel* en *Mac-Mahon* zich met roem overladen hebben, en den maarschalkstaf verdienden."

Zulke beoordeelingen hebben iets van een aanstelling, ten minste in het oude keizerrijk was men dat gewoon, en van die gewoonte zal *Napoleon III* zeker niet afwijken.

In Parijs is men in volle vreugde over de glansrijke overwinning; het volk wordt daar in slaap gewiegd door den roem, dien de Fransche wapenen erlangden, om onaangenaam uit den droom te ontwaken, wanneer de lijst der gesneuvelde bloedverwanten en vrienden zal aangekomen zijn, ten minste, als men die werkelijk naar waarheid zal hebben ingevuld, want op de berigten van de verliezen van het Fransche leger kan men niet op aan, als men in aanmerking neemt het gering getal gesneuvelden en gewonden bij Montebello, ofschoon het nu blijkt, dat het 91. reg. van linie, dat niet meer in het vuur is geweest dan de andere troepen, alleen 610 man bij die schermutseling verloor.

Nu spreekt men dan ook van den dood van drie generaals, bij Magenta, *l'Espinasse*, *le Clerc* en een derde, die niet genoemd wordt; van de verwonding van koning *Victor Emmanuel*, en van de generaals *Canrobert*, *Mac Mahon* en *Vinci*, en wordt het getal gesneuvelden en gewonden minstens op het dubbele van het opgegeven cijfer, 3000, gebragt. Het getal genomen stukken op de Oostenrijkers was eerst 3, dat wordt echter ook thans grooter opgegeven, en wel op 36. Dit laatste is zeer aannemelijk, want alleen de gevangenneming van 7000 Oostenrijkers duidt reeds genoegzaam aan, dat daarbij meer dan 3 stukken geschut aanwezig waren.

Aangaande de houding van Duitschland is nog niets naders bekend, de Oostenrijksgezinde staten laten niets nieuws van zich hooren. Heeft de cirkulaire van Rusland hunnen overmoed reeds getnuikt, ook de troonrede der Koningin van Engeland zal er het hare toe bijbrengen. — De Engelsche bladen, en voornamentlijk de *Times*, komen ook krachtig op tegen het gekraai van Zuid Duitsche bladen. In antwoord op het onlangs door ons aangehaalde geroep van de *Augsb. Zeit.* zegt de *Times* heden: De onderdrukking van Oostenrijk in Italië heeft niets gemeens met den Duitschen Bond. Velen, en wij rekenen ons onder dat getal, nemen het ten volle aan, dat Oostenrijk bepaald sterker zijn zal, wanneer het zijne Lombardiesch-Venetiaansche provincie mist. Wanneer nu Duitschland in weerwil van dien den oorlog met Frankrijk zoekt, dan zou dat alleen zijn met het doel om de Oostenrijksche overheersching in Italië te doen voortduren, en door eene dergelijke daad zou het de verachting van de gansche wereld op den hals halen.

De heden morgen ontvangen **telegrafiesche dépeches** laten wij hieronder volgen:

Londen, *Dingsdag.* De koningin heeft heden het Parlement in persoon geopend. H. M. sprak bij die gelegenheid de navolgende rede uit:

Mylords en Mijne Heeren!

Met innige voldoening roep ik bij den tegenwoordigen zorgvollen toestand der openbare aangelegenheden, het gevoelen in van mijn Parlement, dat ik in den kortst mogelijken tijd bijeengeroepen heb. Ik heb bevolen, dat u stukken zullen worden overgelegd, waaruit u zal blijken, hoe ernstig en aanhoudend mijne pogingen zijn geweest, om den vrede van Europa te bewaren. Deze pogingen hebben ongelukkiglijk schipbreuk geleden en de oorlog is uitgebarsten tusschen Frankrijk en Sardinië aan de eene en Oostenrijk aan de andere zijde.

„Daar ik van beide strijdvoerende partijen verzekeringen van vriendschap ontvang, is mijn voornemen eene strikte en onpartijdige onzijdigheid in acht te nemen. Ik hoop met Gods bijstand voor mijn volk de zegeningen van een voortdurenden vrede te bewaren. Intusschen heb ik bij den tegenwoordigen toestand van Europa het noodig geoordeeld, voor de zekerheid mijner staten en de eer mijner kroon, mijne zeemagt in grooter mate te versterken, dan door het Parlement was goedgekeurd.

„Ik steun met vertrouwen op uwe krachtige medewerking in dezen voorzorgsmaatregel van verdediging.

„De koning der Beide Siciliën heeft mij kennis gegeven van den dood van den koning, zijn vader, en van zijne eigene troonsbestijging. Ik heb gemeend, in overeenstemming met den keizer der Franschen, de staatkundige betrekkingen met het hof van Napels te moeten hervatten, welke sedert de laatste regering afgebroken waren.

Mijne betrekkingen met alle andere buitenlandsche mogendheden blijven steeds op den meest vriendschappelijken voet.

Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten!

„De begrooting voor het jaar, waarin door het laatste Parlement niet was voorzien, zal u onverwijld worden aangeboden, gezamenlijk met zulke buitengewone voordragten, als in de tegenwoordige omstandigheden voor de openbare dienst onvermijdelijk noodzakelijk waren.

„*Mylords en mijne Heeren!*

„Ik heb bevolen, dat een wets-ontwerp in gereedheid zou worden gebragt, om uitvoering te geven, voor zoo verre de hulp van het Parlement gevorderd wordt, aan zekere voorstellen van de kommissarissen, welke ik benoemd heb om te onderzoeken, op wat wijze de koninklijke marine het best kan worden bemand, en ik beveel dit belangrijk onderwerp uwer onmiddelijke aandacht aan.

„Maatregelen tot verbetering van wetten en den algemeenen toestand, welke door de ontbinding van het Parlement niet tot stand konden worden gebragt, zullen op nieuw aan uw oordeel worden onderworpen. Ik zou gaarne mijne goedkeuring schenken aan elk wel doordacht voorstel tot verbetering van de wetten, welke de vertegenwoordiging van mijn volk in het Parlement regelen, doch gij zult met mij van [illegible] zijn, dat de noodzakelijkheid om uw aandacht onmiddelijk te wijden aan maatregelen, welke [illegible] vereischen, met betrekking tot de verdediging en den finantiëlen toestand van het land, u geen tijd laten, om gedurende deze zitting beraadslagingen te houden over maatregelen van wetgevenden aard, betreffende een zoo moeijelijk en uitgebreid onderwerp.

„Ik vertrouw, dat gij in het begin van de volgende zitting uwe ernstige aandacht zult kunnen wijden aan een vraagstuk, welks spoedige en voldoende regeling tot groot voordeel voor het algemeen zou strekken.

„Ik houd mij overtuigd, dat gij met ijver uwe parlementaire pligten zult vervullen, en ik bid dat de uitslag uwer beraadslagingen moge strekken, om aan het land te verzekeren het behoud van den vrede en de voortdurende verbetering van den inwendigen toestand."

Londen, *Dingsdag.* De heer *Egerton* heeft het adres van antwoord voorgesteld, dat door lord *Elphinstone* ondersteund werd. De markies van *Hastington* heeft daarop een regtstreeksch votum van wantrouwen tegen de regering voorgesteld, welk votum hij grondde op de ongeschiktheid des kabinets, om thans aan het hoofd van 's lands binnen- en buitenlandsche staatkunde te staan. De heer *Hanbury* ondersteunde het votum van wantrouwen en zeide, dat de ministers het vertrouwen van het Huis niet bezaten en dat zij den oorlog hadden kunnen voorkomen.

De heer *d'Israëli* vroeg daarop, of het Huis deze kwestie van wantrouwen nog heden nacht wenschte te beslissen, en voegde daarbij, dat de staatkunde der regering die is van de striktste onzijdigheid. Zij zal voortgaan met hare verdedigings-toerustingen, en wanneer het geschikte oogenblik zal gekomen zijn, intervenieren in het belang van den vrede. Voorts zeide hij, dat eene Parlements-hervorming in dit zittingjaar eene onmogelijkheid geworden is.

Parijs, *Dingsdag.* De keizer heeft bevolen, dat de namen der officieren en soldaten, zoo gesneuveld als gewond, door den minister van oorlog aan al de belanghebbenden ter kennis zullen worden gebragt.

Volgens het dagblad *le Pays* is er in de opgave van de veroverde kanonnen op de Oostenrijkers na den slag van Magenta eene schrijffout ingeslopen. In plaats van drie moet men 36 kanonnen lezen.

In de kerk *Notre-Dame* is een *Te Deum* gezongen, ter eere van de overwinning van Magenta, waarbij de keizerin met haar gevolg tegenwoordig was.

Parijs Dingsdag. De keizer heeft den minister van oorlog bevel gegeven, ten spoedigste nieuwe regementen naar Italië te zenden.

De keizer zal den Paus te Rome bezoeken.

Weenen, *heden*, *Woensdag.* Uit Verona wordt van eergister avond gemeld, dat het Oostenrijksche leger eene vaste flankstelling tusschen Abbiategrasso en Binasco heeft ingenomen.

Londen, *heden Woensdag* Uit Weenen wordt aan den *Times* geschreven, dat in den slag bij Magenta op den 4. met afwisselend geluk gestreden is. Den 5. is de slag weder begonnen en heeft tot laat in den nacht geduurd. De verbondenen waren niet verder gegaan.

In het Hoogerhuis is het adres van antwoord aangenomen.

In het Lagerhuis heeft lord *Palmerston* de regering hevig aangevallen en o. a. gezegd, de opregtheid te betwijfelen harer pogingen tot behoud des vredes. De diskussie is tot Donderdag verdaagd.

Parijs, *heden Woensdag*, De *Patrie* zegt, dat het officiëel legerbuletijn behelst, dat geheel Opper-Lombardije van de Oostenrijkers bevrijd is, en men overal koning *Victor Emmanuel* tot koning heeft uitgeroepen. Van alle kanten sluiten zich vrijwilligers bij *Garibaldi* aan, die den vijand voorbij Monza vervolgt. Het korps van generaal *Urban* is, op zijnen overhaasten terugtogt van Varese geheel verstrooid, en de meesten zijner manschappen zijn gevangen genomen en ontwapend.

Gen. *Mac-Mahon* is benoemd tot maarschalk en tot *hertog van Magenta.* Ook gen. *Regnauld d'Angely* is tot maarschalk benoemd. De *Moniteur*, die deze benoemingen mededeelt, meldt ook, dat de heer *Brenier* is benoemd tot gezant van Frankrijk in Napels.

Marseille, *Dingsdag.* Gister avond is de kommandeur *Vigliari*, advokaat generaal, benoemd tot buitengewoon kommissaris des Konings in Milaan. Hij is reeds derwaarts vertrokken.

De *Monitore* van Toskanen meldt uit Florence, dat de regering in volkomen overeenstemming handelt met Piemont, dat zich heeft belast met de bewaking zijner onderdanen zoowel te Rome als te Napels.

Uit Rome wordt geschreven, dat reeds 10,000 vrijwilligers vandaar naar Piemont vertrokken zijn, en dat aldaar eene manifestatie ter eere van het Fransche leger heeft plaats gehad.

Marseille, *Dingsdag.* Uit Napels meldt men van den 11., dat in het ministerie eene wijziging is gekomen, en *Merena*, *Scorza*, *Biachino*, ministers van openbare werken, justitie en politie, vervangen zijn door drie ministers *ad interim.* Het des betreffend besluit zegt, dat die maatregel genomen wordt, opdat de ministeriën niet zonder chefs zijn tot dat eene definitive keus geschiedt. Een ander besluit benoemt tot ministers zonder portefeuille den generaal *Filangieri*, den prins *Cassaro*, den hertog *Serra-Caprlola*, met voorbehoud, van hunne kennis en ondervinding, desgevorderd, gebruik te maken. De onzijdigheid is officiëel afgekondigd. Eene matrozen-ligting van 2500 man is bevolen.

Onze meening, vroeger uitgedrukt, dat de wet tot oproeping der ligtingen 1856—1857 moeite zou hebben, om aangenomen te worden, is volkomen bewaarheid door de zitting der Tweede Kamer van gister. Na langdurige beraadslagingen hebben 2 stemmen slechts de aanneming beslist. De verhooging van Hoofdst. X is daarom ook goedgekeurd.

— Z. M. heeft bij de rust. schutterij in de prov. Utrecht, op hun verzoek, eervol ontslag verleend: aan *H. G. H. Jordens*, als kapt.; aan *J. A. van der Mersch*, als kapt., met vergunning om de uniform van kapt. te blijven dragen; aan *B. C. Bodegraven*, als 2. luit.; — den maj. *B. C. Winkel*, van den staf der inf., werkzaam bij het depart. van Oorlog, thans met verlof tot herstel van gezondheid, op non-aktiviteit gesteld; — benoemd tot vice-konsul voor de Kaapstad en distrikt den heer *J. A. Trüter.*

:— Z. K. H. prins *Hendrik*, die Vrijdag II. H. M. de koningin-moeder naar Soestdijk heeft vergezeld, is Zaturdag daarvan in de residentie teruggekeerd. Eergisteren heeft Z. K. H. eene vergadering van de Yachtclub te Amsterdam bijgewoond, en is in den avond in de residentie teruggekeerd.

— Het speciaal kommittee voor het wapen der artillerie, ingesteld bij Zr. Ms. besluit van 30 April 1858, n°. 54, is eergister aan het departement van Oorlog vergaderd geweest, onder voorzitterschap van den luit.-gen. jhr. *Singendonck*, inspekteur van het wapen der artillerie

— Volgens een berigt van Zr. Ms. konsul te Coquimbo (Chili), is die haven, alsmede al de havens der provinciën Coquimbo en Atacama, door de regering voor den handel gesloten, ten gevolge der revolutionaire woelingen, welke in dat gemeenebest plaats hebben. *Staats.-Ct.*

— Heden avond houdt het Prov. Genootschap van kunsten en wetenschappen in N. Brabant zijne jaarl. vergadering te 's Bosch. Prof. *Vreede* zal bij die gelegenheid als redenaar optreden.

— Gister overleed te Amersfoort de heer *L. B. Schaap*, opperrabijn in de provincie Utrecht.

— Het provinciaal geregtshof in Noord-Holland heeft gister uitspraak gedaan in de zaak van *Abraham Smits*, *Benjamin Leendert Bekker* en *Elisabeth de Lange*, huisvrouw van *Benjamin Leendert Bekker*, beschuldigd van het namaken en uitgeven van valsche munt- en bankbilletten. Het hof heeft de besch. schuldig verklaard aan de feiten, hun bij akte van beschuldiging ten laste gelegd en hen veroordeeld als volgt: Den 1. besch. tot eene tuchthuisstraf van 15 jaren en 4 boeten, elk van *f* 50; den 2. besch. tot eene tuchthuisstraf van 12 jaren en eene boete van *f* 50, en de 3. besch. tot eene tuchthuisstraf 5 jaren en eene boete van *f* 50.

— De Koorkerk te Middelburg is versierd met een nieuw orgel.

— Den 5 dezer werd Vlissingen aangenaam verrast door de komst van het Antwerpsch-muziekgezelschap *der Scheldezonen*, dat in den Prinsentuin eenige stukken uitvoerde, en daarna weder met de stoomboot, die het had aangebragt, vertrok.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 7 *Junij*, 2 39 El.; + AP. 9.34. Gev. 0 d.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van gister zijn de beraadslagingen voortgezet en ten einde gebragt over de wetsontwerpen betrekkelijk het doen zamenblijven der ligtingen van 1856 en 1857.

Vele sprekers hebben daarover het woord gevoerd. De voordragten werden bestreden door de heeren *van Eck*, *Betz*, *Wijbenga*, *Olivier* en *Thorbecke.* De gronden der bestrijding bestonden voornamelijk 1. in een grondwettig bezwaar, dat namelijk de regering artikel 184 der grondwet inriep, om over te gaan tot eene oefening der miliciens, terwijl die oefening slechts mogelijk was door toepassing van artikel 183 der grondwet; 2. in de meening, dat de voordragten der regering geene oefening maar wapening op het oog hadden, en dat zoodanige wapening gevaarlijk kon zijn voor de handhaving onzer neutraliteit, en 3. dat de omstandigheden in Europa niet van dien aard waren, om maatregelen als de tegenwoordige te wettigen, en alzoo, in het beste gedeelte van het jaar, duizende handen aan den land-

bouw, de nijverheid en het fabriekwezen te onttrekken.

De voordragten vonden daarentegen verdedigers in de heeren *v. Akerlaken*, *Gevers Deynoot*, *van Rheede*, *van Oudtshoorn*, *van Hall*, *Dirks*, *van Lijnden* en *van Nispen van Sevenaer*. Deze sprekers ondersteunden de regeringsvoorstellen, de een meer, de ander minder, op grond 1. dat art. 183 der grondwet het oog had op gewone tijden, doch art. 184 op buitengewone omstandigheden en dat alzoo het beroep der regering op laatstgenoemd artikel, allezins door de tijdsomstandigheden was geregtvaardigd; 2. dat de voordragten der regering in geenen deele beoogden wapening, maar alleen oefening van een deel onzer militie, ten einde niet onvoorbereid te zijn, wanneer onverhoopt tot zelfverdediging moest worden overgegaan; 3. dat onze neutraliteit, welke ook de voorstanders verlangden dat strikt in het oog gehouden werd, door de maatregelen der regering in geenerlei gevaar kon worden gebragt, en 4. dat de omstandigheden in Europa inderdaad van zoo zorgwekkenden aard waren, dat men de toekomst niet werkeloos en zonder zich op de eventualiteit van eene uitbreiding des oorlogs voor te bereiden, mogt te gemoet gaan.

De heeren *Dommer van Poldersveldt* en *Storm van 's Gravesande* ontwikkelden ook nog nader het gevoelen, door hen in de zitting van eergister voorgedragen, ten gevolge van de bestrijding, die dat gevoelen in de zitting van gister had ondervonden, wat den eersten betreft van de zijde des heeren *van Eck*, en wat den laatsten aangaat van die des ministers van oorlog.

De Ministers van Buitenl. Zaken, van Oorlog en van Koloniën hebben ten slotte èn aangedrongen op de aanneming der voordragten, èn verschillende vragen, tot hen in verband tot de verdediging gerigt, beantwoord. Wat aangaat de algemeene verdediging der voordragten, zij kwam geheel overeen met en steunde op dezelfde gronden als eergister door de ministers waren aangevoerd. Ten aanzien van de bepaaldelijk tot hen gerigte vragen deelen wij het volgende mede.

Op de vraag, door den heer *van Lijnden* gedaan, of de tegenwoordige min. van Oorlog thans zou kunnen herhalen, wat vroeger door den min. *Forstner van Dambenoy* was gezegd, nl. dat wij in staat zouden zijn het hoofd te bieden aan een onverhoedschen aanval, en dat zelfs de aanrander er niet gemakkelijk af zou komen, antwoordde de min. van Oorlog het volgende: »Met gerustheid en vertrouwen beantwoord ik deze vraag, zoo de Vertegenwoordiging de regering in staat stelt, om die maatregelen te nemen, die zij meent volgens eed en pligt noodig te zijn, volmondig met *ja*. Doch wanneer de Vertegenwoordiging meent dat die maatregelen niet moeten worden genomen, hetzij uit vrees dat daardoor onze neutraliteit zou worden geschonden, hetzij uit hoofde van andere redenen, dan moet de regering op die vraag antwoorden: *neen*.

Op de twee vragen, eergisteren door den heer *Dommer* gedaan, antwoordde de min. van oorlog verder, dat er geene bestellingen van geweren te Luik gedaan waren, op grond dat de vertegenwoordiging de gelden daartoe nog niet had toegestemd, doch dat alleen informatiën waren ingewonnen binnen welk tijdsbestek een zeker getal geweren kon worden afgeleverd; en in de tweede plaats dat er inderdaad trekbanken waren aangeschaft, die in den loop van deze en de volgende maand zouden aankomen, waardoor men in staat zou zijn vier malen meer loopen per dag te trekken dan tegenwoordig het geval is.

Naar aanleiding eener vraag door den heer *van Akerlaken* gedaan, verklaarde de min. van Oorlog, dat de tegenwoordige voorstellen het karakter van *wapening* niet droegen; want dat, indien de regering wapening op het oog hadde, dan alle ligtingen zouden zijn opgeroepen, en niet voor twee of drie maanden, maar voor veel langer tijd.

Eindelijk gaf de minister van koloniën, naar aanleiding eener vraag van den heer *van Nispen van Sevenaer*, de geruststellende verzekering, dat ons leger in Indië in goeden staat verkeerde, dat de formatie van het leger sterker was dan ooit; doch de minister voegde er bij, dat de aanneming der voordragten ook wenschelijk was in het belang van onze koloniën, daar toch 4/7 gedeelte van ons leger in Indië uit vreemden bestond, en juist door den uitgebarsten oorlog aanwerving van vreemden veel moeijelijker was, zoodat men al meer en meer op vrijwilligers uit Nederland rekening moest maken. Het Nederl. leger behoorde dan ook te worden versterkt, opdat ook daardoor de overzeesche bezittingen behoorlijk zouden kunnen worden verdedigd.

De beraadslagingen gesloten verklaard zijnde, werd het wetsontwerp tot zamenblijving van de miliciens der ligtingen 1856 en 1857 *aangenomen* met 34 tegen 32 stemmen.

Voor stemden de heeren *van Nispen*, *van Lijnden*, *Elout*, *Godefroi*, *Schimmelpenninck*, *Hoffman*, *van Rheede van Oudtshoorn*, *Lijcklama*, *van Deinse*, *van Akerlaken*, *de Brauw*, *Tets van Amerongen*, *Delprat*, *ten Cate*, *Gevers Deynoot*, *Sander*, *Hoekwater*, *Schimmelpenninck v. d. Oije*, *v. Franck*, *Dommer v. Poldersveldt*, *de Kempenaer*, *van Heiden Reinestein*, *van Hall*, *Luyben*, *Stolte*, *van Foreest*, *van Zuylen van Nyevelt*, *v. d. Poel*, *van Voorthuysen*, *Begram*, *Dirks*, *Kien*, *van Asch van Wijck* en *de Voorzitter*.

Daarna werd het wets-ontwerp tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting van 1859, (strekkende tot vaststelling der uitgaven, als een gevolg van de oproeping der twee ligtingen.) zonder beraadslaging *aangenomen* met 38 tegen 28 stemmen.

Tegen stemden de heeren *v. d. Linden*, *Strens*, *Heemskerk*, *Reinders*, *Poortman*, *Hoynck*, *Betz*, *Duymaer v. Twist*, *v. Eck Anemaet*, *Kingma*, *v. Hoëvell*, *Hugenholtz*, *de Poorter*, *v. Wintershoven*, *de Bieberstein*, *Storm v. 's Gravesande*, *Olivier*, *v. d. Veen*, *Jespers*, *Beens*, *Thorbecke*, *Meylink*, *v. Heukelom*, *Idserda*, *Zylker*, *de Lom de Berg* en *Dullert*.

Op voorstel van den heer *Duymaer van Twist* wordt bij stemming besloten tot het houden van eene avondzitting, ter afdoening van de aan de orde gestelde werkzaamheden.

In de avondzitting van gister zijn aangenomen de ontwerpen tot het verleenen van naturalisatie, die betreffende verstrekkingen van oorlog voor 1859 en de onteigening tot den aanleg van eene haven te Zwartewaal.

In komitee-generaal is vastgesteld de huishoudelijke begrooting der Kamer voor 1860.

De Kamer is daarna tot nadere bijeenroeping gescheiden.

TURIJN, 5 Junij.

Het blijkt uit de berigten over het oorlogs-tooneel, dat de maarschalk *Giulay* met de bewegingen der Franco-Sardinische legers in het geheel niet bekend was en meende dat ze tusschen Alessandria en de Apenijnen stonden. Intusschen waren zij van den regter naar den linker flank gemarcheerd, met grooten spoed, zoodat de vijand niets van de veranderde positien te weten kwam en de maarschalk *Giulay* bijna in Lomellina was ingesloten geweest. Generaal *Niel* had zich ook onverwachts op Novara geworpen, terwijl de Oostenrijkers hem bij Varese waanden. *Giulay* was in alle opzigten misleid en bijna afgesneden, toen de generaal *v. Hess* zich aan het hoofd der troepen plaatste om het verlies van het geheele Oostenrijksch leger te voorkomen, door zich op de verbondene legers te werpen, die de Ticino passeerden en door de engten trokken op den weg van Buffalora naar Milaan. Het gevecht was hier moorddadig, daar de Oostenrijkers met kracht en moed den voortdringenden vijand tegenhielden. De komst van generaal *Mac-Mahon* in het dorp Magenta was al weder eene verrassing en besliste de overwinning. Het Oostenrijksche leger moest met overhaasting terug trekken, zoo het niet geheel vernietigd wilde worden, en verloor meer dan 20,000 man, latende Lombardije voor de zegevierende legers open.

TURIJN, 6 Junij.

Heden heeft de municipaliteit van Milaan het volgende adres den koning aangeboden:

»De municipaliteit van Milaan is trotsch, een harer kostbare voorregten te kunnen gebruiken, namentlijk de tolk te kunnen zijn van hare medeburgers in belangrijke omstandigheden.

»Zij wil het verdrag van 1848 vernieuwen, in tegenwoordigheid van de geheele natie en op nieuw eene groote daad proklameren, die gedurende elf jaar bij haar tot rijpheid gekomen is. De vereeniging van Lombardije met Piëmont is heden morgen afgekondigd, terwijl het vijandelijk geschut ons nog kon verpletteren en de bataljons nog op onze pleinen defileerden.

»Deze vereeniging is de eerste stap op den weg tot een nieuw algemeen regt, dat de volken tot scheidslieden van hunne bestemming maakt.

»Het heldhaftige Sardinische leger en dat van de bondgenooten, die een vrij Italië tot aan de Adriatische zee beloogen, zullen weldra hunne grootsche onderneming voltooijen.

»Ontvangt door onze tusschenkomst de hulde van Milaan.

»Gelooft dat onze harten met u zijn. Onze kreet is: leve de koning en de instellingen van Italië!"

Milaan, 5 Junij 1859.

Dit adres is door 7 Municipale leden geteekend.

De verbondenen vervolgen den vijand, die in vollen aftogt naar de Adda trekt.

Vaandels, kanonnen, eene groote menigte wapenen en ammunitie van de Oostenrijkers zijn in onze handen gevallen.

Een schrijven uit Novara van den 4. behelst de volgende bijzonderheid omtrent het nemen van een kanon in het gevecht bij Turbigo. Een der stukken van het verbonden leger was op eene Oostenrijksche batterij gerigt, en werd dadelijk geladen en afgeschoten. De kogel vloog te midden van een troep Oostenrijksche kanonniers, waarvan verscheidenen vielen en onder dezen ook de officier, die het stuk kommandeerde. De overigen wilden nu met het kanon op den loop gaan, doch nu sprongen generaal *Augé* en de officieren van zijn staf met ontblooten degen op hen in, en namen het stuk en de kanonniers.

Omtrent den aanval der Turcos bij Magenta leest men in hetzelfde schrijven, dat die het zonderlingst en verschrikkelijkst schouwspel tevens opleverden. De tirailleurs liepen niet, maar deze kropen als de wilden, waarvan *Cooper* schrijft en die hun vijand aangrijpen; anderen sprongen schreeuwende door de vlakte en vielen op de ontstelde Oostenrijkers met bajonnetten en kolven naar alle zijde stekende en slaande. Weldra zag men dan ook eene verschrikkelijke verwarring. Het kanongebulder werd verdoofd door een wild geschreeuw, dat uit verschillende geluiden ontstond. De onzen hitsten elkander aan, en alle mogelijke Arabische vloeken en verwenschingen hoorde men in honderd verschillende groepen, waar men een Turco met drie of vier Oostenrijkers zag vechten. Weldra zag men naar alle kanten Oostenrijkers vlugten, na al wat hun te zwaar was te hebben weggeworpen. Toen dit tooneel voorbij was, zag men de overwinnaars over den grond rollen en op uitgelaten wijze dansen en schrikwekkende wijze lagchen. Eenigen hadden hunne gevangenen genoodzaakt zich nevens hen te zetten, en staarden hen met vonkelende oogen aan, gelijk de leeuw zijne prooi begoochelt: Weder anderen sliepen uitgeput van vermoeijenis. Het is onmogelijk den turco niet te vergelijken bij den wilde, of liever bij het wilde dier, dat te gelijk zijn leven zoekt te verdedigen en zijne prooi magtig te worden. Hij vecht evenwel op loyale wijze.

WEENEN, 4 Junij.

Graaf *Karolyi* is eergisteren uit Petersburg teruggekeerd, en heeft dadelijk eene bijeenkomst met graaf *Rechberg* gehad. Het resultaat zijner zending komt hierop neêr, dat men de zekerheid erlangd heeft, dat alle pogingen, om eene toenadering met Rusland tot stand te brengen, voor het oogenblik vruchteloos zijn. Het ontslag van graaf *v. Buol* heeft te Petersburg geen noemenswaardigen indruk gemaakt. Het bevestigt zich wel, dat keizer *Alexander* geen vriend van het Bonapartisme is, maar dit neemt niet weg, dat Rusland de verwikkelingen in het Westen zich zal ten nutte maken, om zijne plannen in het Oosten te bevorderen.

Men verzekert hier dat tusschen Oostenrijk, Pruissen, Engeland en de Porte eene overeenkomst is tot stand gekomen. Wat de strekking daarvan is, zegt men niet. Officiëel is nog niets van de zaak bekend, en waarschijnlijk is het slechts een los gerucht. Dat echter de reeds meer besproken overeenkomst met de Porte bestaat, schijnt zeker te zijn.

Men is hier zeer ontevreden over de spaarzaamheid, waarmede de regering berigten van het oorlogtooneel bekend maakt.

Aan een onzer bladen wordt van den 21, na het treffen bij Montebello geschreven:

Heden hebben wij de dooden begraven. Het slagveld is in tweeën verdeeld, eene helft voor de Franschen, de andere voor de Oostenrijkers. Al de dooden zijn in verscheidene groote kuilen geworpen. De Franschen kwamen met een eskorte van 200 man, doch ziende, dat wij er slechts 30 hadden, zonden zij hen weg. Ik heb een hunner officieren gesproken, die mij te drinken heeft gegeven; ook hebben zij den onzen wijn geschonken. Zonderling, morgen zullen wij misschien elkander op leven en dood bestrijden.

Een korps van 20000 man, onder *Veigi*, is naar Modena vertrokken.

LONDEN, 6 Junij.

Uit Amerika verneemt men, dat *Walker* te Acapulco ontscheept is, waarschijnlijk om *Juarez* te helpen, doch welligt ook om langs een omweg in Nicaragua te komen.

Te Hermosilla in Sonora hebben alle Amerikanen op straffe des doods de stad moeten verlaten.

— 7 *Junij*. Gec. 93$^1/_2$; Peru 4$^1/_2$ pCt. —; 3 pCt. —; Venez. 5 pCt. 39$^1/_4$, 2$^1/_4$ pCt. 17, Port. 3 pCt. —; Sp. 3 pCt. —; 1$^1/_2$ pCt. 28$^1/_2$; Rusl. 4$^1/_2$ pCt. —; 5 pCt. —; Holl. 2$^1/_2$ pCt. —; 4 pCt. 94; Sard. 78.

PARIJS, 6 Junij.

Morgen wordt ter gelegenheid der jongste krijgsgebeurtenissen een *Te Deum* gevierd.

Gister ochtend heeft de keizerin eene zeer uitvoerige depeche in cijfers ontvangen, die men echter niet heeft kunnen ontcijferen. Later zijn echter nog andere depeches gekomen en heeft men daaruit het een en ander vernomen, o. a. ook, dat vooral de garde gedurende twee uren een moeijelijken post gehad en veel geleden heeft, en dat *Mac-Mahon* geheel uit eigen beweging, zonder eenig bevel er toe ontvangen te hebben, gehandeld en den strijd beslist heeft.

In sommige kringen beweert men, dat de moeijelijkheden met Engeland en Duitschland zich zullen opdoen als onze troepen aan de Mincio-linie gekomen zijn. Men onderstelt zelfs, dat Engeland en

Duitschland zullen verklaren, dat het behoud van het carré gevormd door Peschiera, Verona, Mantua en Legnano, voor de veiligheid voor den Bond noodig is.

Het herstel der betrekkingen van ons kabinet en dat van *St. James* met het Napelsche hof kan als een *fait accompli* beschouwd worden.

De heer *Achard* schrijft over het gedrag der Oostenrijkers in het land, dat zij bezet hadden, aan het *Journ. des Déb.* weder het volgende: In Lomellino even als in Vercelli zijn velden verwoest, oogsten verloren gegaan, enz. als onmiddelijk gevolg van den oorlog, maar sporen van geweld ziet men nergens. De logementhouders zeggen, dat de Oostenrijksche officieren steeds in gereed geld en niet in papier hebben betaald wat zij gehad hebben; de winkeliers zeggen hetzelfde. Dat zij veel schattingen hebben opgelegd, is waar. Het Oostenrijksch leger heeft op kosten van het veroverde land willen leven, en dat heeft het gedaan. Den 4. hadden nog 600 ossen met 300000 frs. moeten geleverd worden, doch generaal *Niel's* komst bragt daarin verhindering. Zijne soldaten werden echter geheel tot wanhoop gebragt, doordien de Oostenrijkers alle tabak bleken medegenomen te hebben.

— 7 *Junij*. Rente kont. $4\frac{1}{2}$ pCt. 92,—; op tijd 3 pCt. 63,10; Fr.-Oost. Spw. 386; Sp. $1\frac{1}{2}$ pCt. —.

ADVERTENTIEN.

WAARNEMINGEN, godaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Junij.	Uren.	Windrigt.	Wind kr. N.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	*Opmerkingen.*
7	2	no.	0.5	761.06	77.4	+ 9.5	0 53	0	Ligt bewolkt.
	10	zw.	0.0	60.23	64.8	+ 8 1	0.95	0.3	Zw. bew. (*)
8	8	zw.	0.0	58.11	72.1	+ 8.3	0.76	0.2	Zw. bewolkt.

(*) S'av. onweer in de verte.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 7 Junij 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$60\frac{1}{8}$	$60\frac{11}{16}$	$60\frac{5}{8}$
dito dito	3	"	$72\frac{1}{2}$	$72\frac{3}{4}$	$72\frac{1}{2}$
dito dito	4	"	$92\frac{1}{2}$	93	$92\frac{7}{8}$
Amortisatie-Sijndikaat	$3\frac{1}{2}$	"	90		
Handelmaatschappij . .	$4\frac{1}{2}$	"	1:6		
Oost-Indische Leening	4	"	$92\frac{1}{4}$		
A.nd Holl. Spoorweg			62		
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild* .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$47\frac{1}{8}$		
SPANJE.					
Obligatien	$1\frac{1}{2}$	pCt.	$27\frac{3}{4}$	$28\frac{1}{8}$	28
Binnenl. Schuld	3	"	$36\frac{13}{16}$	$37\frac{3}{8}$	$36\frac{3}{8}$
Bewijzen Koepons			$3\frac{5}{8}$		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	40	$40\frac{3}{8}$	$40\frac{3}{8}$
dito 1856/57	3	"	$39\frac{11}{16}$	40	40
dito uitgestelde			$26\frac{7}{8}$		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C°.*	5	"	$100\frac{1}{4}$		
Obligat. 1828 & 1829.	5	"	$98\frac{1}{4}$		
dito 5e Serie	5	"	88		
dito 1855 6e Serie . .	5	"	$94\frac{13}{16}$	95	95
dito Adm. te Londen	$4\frac{1}{2}$	"	$89\frac{1}{4}$		
Inschrijv. in Assign. .	6	"	$59\frac{1}{16}$		
Certifik. van Assign. .	6	"	$59\frac{1}{2}$		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			$145\frac{1}{4}$	146	
Obligatiën	4	pCt.	$71\frac{3}{4}$	$72\frac{1}{4}$	
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en C°.*	4	pCt.	42		
Oblig. Metaliek	5	pCt.	40	$40\frac{1}{2}$	$40\frac{7}{16}$
Oblig. Rente Am.. . .	5	"	$58\frac{1}{2}$	$58\frac{3}{4}$	$58\frac{9}{16}$
dito dito Nat. 1854. .	5	"	44	$44\frac{7}{16}$	$44\frac{3}{8}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$	"	$22\frac{1}{4}$	$22\frac{3}{8}$	$22\frac{5}{8}$
BRAZILIE.					
Geldl. 1824, £ 100. .	5	pCt.	$95\frac{1}{2}$		
AMERIKA.					
Ecuad. Oblig. 1855. .	1	"	15		
Venez. Oblig 6 pCt., nu	5	"	$36\frac{1}{4}$	$36\frac{1}{8}$	
Grenada, Oblig. . . .	$3\frac{1}{4}$	"	$15\frac{5}{16}$	$15\frac{1}{8}$	
Mexiko, Obl.	3	"	$15\frac{11}{16}$	16	$15\frac{11}{16}$
N-. Am. Illin. Obl. C. B.	7	"	74	75	75

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.